

Ønsker om Ændring i Punkter, hvor Lovforslagets Bestemmelser erkendes at bero paa et Skøn. Med Hensyn til Ønsker paa disse sidste Punkter, der under tidligere Forhandlinger i væsentlig lignende Skikkelse har foreligget for Kommissionen, maa Udvalget henvide til den i Kommissionens Betænkning indeholdte Begrundelse af de Resultater, Kommissionen er kommet til, og som Udvalget for sit Vedkommende har tiltraadt. Der er derfor for Udvalget kun Anledning til at tilføje en enkelt Bemærkning i Anledning af disse Ønsker. Udvalget gaar ud fra som givet, at de Afbetalingsforretninger, som har fremført de paagældende Udtalelser, alle hører til de fuldt ud humane, for hvilke enhver Tanke om Misbrug lige overfor Køberen ligger fjern. Naar disse Salgsforretninger har udtalt Ønsker om Skærpelse af Værnet mod Købere, der ikke opfylder deres Betalingspligt, er Grunden neppe alene den, at det Værn, som gives mod Købere, der misligholder Kontrakten, anses for ikke tilstrækkeligt betryggende, men lige saa meget den, at de ellers let vil nødes til paa Punkter, der ikke udelukkes ved Lovforslaget, at stramme Kontrakterne i Almindelighed til Skade ogsaa for Kunder, som ikke mistænkes for at bryde deres Betalingspligt. Derved menes da Loven at komme til at virke mod sin Hensigt: at fremme de normale og humane Afbetalingsretshandler, hvortil der er megen Trang. Hertil skal Udvalget bemærke, at den Skærpelse, der kan blive Tale om, ikke behøver at være meget stor for at værne Sælgerens berettigede Interesser, og at den humane Rettesnør, som de omtalte Forretninger hidtil har fulgt ved Affattelsen af deres Kontrakter, sikkert fremdeles vil blive fulgt, saa at Stramningen af Vilkaarene ikke bliver større, end dette kan bæres ogsaa af de gode Kunder, der hører til deres Klientel.

Med Hensyn til den anden Del af Lovforslaget, de processuelle Regler, maa det danske Forslag siges i alt væsentligt at have gjort Fyldest til begge Sider. Ud-

valget har dog fundet det rigtigt at foreslaa visse Ændringer og Tilføjelser. Disse kan dog paaregnes at have Støtte fra Kommissionens Side allerede i Medfør af det derom i Kommissionens Betænkning bemærkede, om de end ikke har fundet Plads i selve Lovforslaget. De stemmer endvidere i Hovedsagen med Ønsker, som er udtalte i de foran omtalte Henvendelser fra Erhvervsforeninger. I den nye § 11, som under Ændring Nr. 1 foreslaas, er der dels givet Fogeden Beføjelse til, naar Sælgeren ønsker det, at tilsige Køberen til Møde; førend Indsættelsesforretningen er begyndt, dels givet mod en modvillig Køber det samme Tvangsmiddel, som ved Konkurslovens § 82 og § 167 er givet lige overfor modvillige Skyldnere ved Konkurs samt Arrest og Eksekution. Af Lovforslagets § 14 følger, at tilsvarende Regler gælder til Fordel for Køberen, naar han i Henhold til § 6 eller § 7 vil indløse Ting, som Sælgeren har faaet tilbage. I den nye § 16 (Ændringsforslag Nr. 2) er der foreslaaet en betydelig Nedsættelse af det nugældende Retsgebyr ved disse Indsættelsesforretninger. Efter den gældende Ret kan disse Gebyrer stige til ganske uforholdsmæssig Størrelse, bl. a. og navnlig paa Grund af de ofte hyppige Kontinuationsforretninger, der her forekommer, og som ikke sjældent fører til, at Sælgeren opgiver Sagen og derved gaar Glip af sit Krav. Det er Meningen og hjemles ved Ordene, at særligt Gebyr for saadanne Kontinuationsforretninger helt bortfalder. En særlig Udtalelse herom i Loven maa anses for overflødig og kan mulig fremkalde Fortolkningstvivl med Hensyn til Forholdet til det nugældende Sportelreglement af 1814. Sagen kan hæves over al Tvivl ved en Udtalelse i Tinget, tiltraadt af Justitsministeren, om, at Sportelreglementet af 1814 overhovedet ikke er anvendeligt paa Fogedforretninger efter denne Lov.

I Henhold til ovenstaaende stilles følgende Ændringsforslag.